

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: V. Di Bucci in É. Gippini Fournier, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 13. avgusta 2008 o končanju postopka, začetega na podlagi člena 21(4) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 24, str. 1) v zvezi z nadzorom koncentracije med tožečo stranko in družbo Autostrade, S.p.A. (zadeva COMP/M. 4388 – Abertis proti Autostrade).

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.
2. Abertis Infraestructuras, SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 167, 18.7.2009.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 26. maja 2010 – Noko Ngele proti Komisiji

(Zadeva T-15/10 R)

(„Izdaja začasne odredbe — Predlog za izdajo začasnih odredb — Zahteve obličnosti — Nedopustnost“)

(2010/C 195/31)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Mariyus Noko Ngele (Bruselj, Belgija) (zastopnik: F. Sabakunzi, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnik: A. Bordes, zastopnik)

Predmet

Predlog se v bistvu nanaša na razglasitev nezakonnosti dejavnosti Centra za razvoj podjetništva (CRP) v Belgiji, na prepoved Komisiji in njenim uslužbencem, da vzdržujejo finančne odnose s CRP ali da priznajo zakonitost CRP, in na to, da se Komisiji, če bi priznala to zakonitost, naloži plačilo določenega zneska tožeči stranki.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrže.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 28. aprila 2010 – Republika Madžarska proti Evropski komisiji

(Zadeva T-194/10)

(2010/C 195/32)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Madžarska (zastopniki: J. Fazekas, M. Fehér, K. Szíjjártó, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Vpis zaščitene oznake porekla „Vinogradniška oblast Tokaj“ v podatkovno bazo E-Bacchus namesto prejšnje slovaške zaščitene oznake porekla „Tokajská vinogradniška oblast“, ki ga je opravila Komisija, naj se razglasi za ničnega in

— Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s tem, da se sklicuje na Uredbo Sveta št. 1234/2007 ⁽¹⁾, izpodbija veljavnost vpisa slovaške zaščitene oznake porekla „Vinogradniška oblast Tokaj“ v elektronski register zaščitenih označb porekla vin in zaščitenih geografskih označb (v nadaljevanju: register E-Bacchus), ki ga je opravila Komisija.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe v okviru prvega tožbenega razloga trdi, da je Komisija s tem, da je spremenila vpis, kršila določbe Uredbe Sveta št. 1234/2007 in Uredbe Komisije št. 607/2007 ⁽²⁾, ker je z izpodbijano spremembo prvotne navedbe v registru E-Bacchus v skladu z novimi predpisi zagotovila avtomatično zaščito označbe, ki je v smislu člena 118s Uredbe št. 1234/2007 ni mogoče šteti za „obstoječo zaščiteni“.

Glede tega tožeča stranka meni, da je bila ob začetku veljavnosti novih predpisov Unije o trgu vina 1. avgusta 2009 označba „Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast“ upravičena do varstva po pravu Skupnosti, kot je zlasti razvidno iz seznama namiznih vin z geografsko označbo ⁽³⁾ in iz seznama kakovostnih vin ⁽⁴⁾.

Tožeča stranka dodaja, da to ugotovitev potrjuje tudi preizkus nacionalnega slovaškega zakona, novega slovaškega zakona o vinih, ki zajema označbo „Tokajská vinohradnícka oblast“, sprejeto 30. junija 2009. Poleg tega, tudi če bi bilo treba veljavne predpise razlagati tako, da je začetek veljavnosti nacionalnega zakona (1. septembra 2009) pomemben tudi za določitev obstoječe zaščite, bi bilo treba v tem primeru uporabiti člen 73(2) Uredbe št. 607/2009, tako da bi bilo označbo tudi v tem primeru treba obravnavati po novem zakonu kot „obstoječo zaščiteno“ v smislu člena 118s Uredbe št. 1234/2007.

Tožeča stranka v okviru drugega tožbenega razloga trdi, da je Komisija z vodenjem in upravljanjem registra E-Bacchus in natančneje z izpodbijanjem vpisom kršila temeljna načela dobrega upravljanja, lojalnega sodelovanja in pravne varnosti, ki izhajajo iz prava Unije.

Glede tega tožeča stranka meni, da iz načela dobrega upravljanja izhaja, da mora Komisija zlasti glede na pomen zadevnega registra zagotavljati, da ta vsebuje verodostojne, zanesljive in točne podatke. Zlasti mora Komisija v zvezi s tem ugotoviti, katere označbe in na podlagi katerih nacionalnih zakonodaj so bile ob začetku veljavnosti novih predpisov o trgu vina „obstoječe zaščitene“. Dalje tožeča stranka meni, da Komisija ni upoštevala načela lojalnega sodelovanja, ker ni nikakor, ne predhodno ne naknadno, madžarske vlade obvestila o spremembi navedb v registru E-Bacchus v zvezi s Slovaško, čeprav bi morala vedeti, da utegne to škodovati interesom Madžarske. Nazadnje tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila tudi načelo pravne varnosti, ker je register zasnovala in vodila tako, da je mogoče navedbe v njem kadarkoli spremeniti z retroaktivnim učinkom, tako da ni mogoče ugotoviti natančnega datuma spremembe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (UL L 299, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 607/2009 z dne 14. julija 2009 o določitvi nekaterih podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 479/2008 v zvezi z zaščitnimi označbami porekla in geografskimi označbami, tradicionalnimi izrazi, označevanjem in predstavitvijo nekaterih proizvodov iz vinskega sektorja (UL L 193, str. 60).

⁽³⁾ Seznam imen geografskih enot, ki so manjše od države članice, kakor je navedeno v členu 51(1) Uredbe (ES) št. 1493/1999 (namizna vina z geografsko označbo) (UL 2009, C 187, str. 67).

⁽⁴⁾ Seznam kakovostnih vin, pridelanih na določenih pridelovalnih območjih (UL 2009, C 187, str. 1).

Tožba, vložena 6. maja 2010 – Deutsche Telekom proti Komisiji

(Zadeva C-207/10)

(2010/C 195/33)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Deutsche Telekom AG (Bonn, Nemčija) (zastopnika: A. Cordewener in J. Schönfeld, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog tožeče stranke

— Razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2009) 8107 konč. popr. z dne 28. oktobra 2009 (v popravljeni različici z dne 8. decembra 2009) v zvezi s pravilom glede varstva legitimnega pričakovanja španskih investitorjev, podrobneje določene v členu 1(2) in (3);

— Toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Odločbo Komisije C(2009) 8107 konč. popr. z dne 28. oktobra 2009, s katero je Komisija odločila, da je bil program pomoči v obliki davčnih določb v členu 12(5) španskega zakona o davku od dohodka pravnih oseb (v nadaljevanju: TRLIS), ki se nanaša na davčno amortizacijo finančnega dobrega imena (goodwill) za prevzem obsežnih deležev v tujih družbah, z vidika pomoči, dodeljene upravičencem, ki izvedejo prevzem znotraj Skupnosti, nezdrumljiv s skupnim trgovim. Izpodbijana odločba določa, katere pomoči mora Kraljevina Španija zahtevati nazaj.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe uveljavlja, prvič, da je bila davčna olajšava, povezana z uporabo člena 12(5) TRLIS formalno protipravna, kajti v nasprotju s prvim stavkom člena 88(3) ES (prvi stavek člena 108(3) PDEU), Kraljevina Španija